

Un chien andalou

Månen

är en kniv i mitt hjärta

och den är svart när jag blundar,

det gör ont när jag darrar

Mina tänder i sömnen går sönder
i mina drömmar

och slagen från blixten gnisslar mina tänder

och det snöar som kokain över min egen öken

liksom draken jag jagar, det Kanske är solen,

Kanske är det solen, men jag ser inget solsken för allt är vitt

som ängeln i snön lämnar jag mitt blod i jordbävningen

i mitt inre, mitt inre
som kliar, kliar håll

Om jag gråter är det förgäves

Om jag andas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isidore med Poeter.se id #20612 innehar upphovsrätten